

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **Prosíme, přemýšlejme, z. s., IČO 06129277**
sídlem Jedlová 1926/1, 708 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

za účasti: **Real-Treuhand Reality s. r. o., IČO 14502763**
sídlem Dlouhá 733/29, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Křiváčkem
sídlem Dlouhá 733/29, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2025, č. j. MZP/2025/250/2198, ve věci
zjišťovacího řízení

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „MŽP“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 30. 4. 2025, č. j. MSK 55664/2025 (dále jen „KÚ“), jímž byl vysloven závěr ve smyslu § 7 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 100/2001 Sb.“), že záměr „Bytové domy Ostrava, Průběžná ulice“ nemůže mít významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude posouzen podle z. č. 100/2001 Sb.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že je dotčenou veřejností ve smyslu § 3 písm. i) z. č. 100/2001 Sb., je spolkem na ochranu přírody a krajiny, spolek i jeho členové jsou usazeni v Ostravě-Porubě a Ostravě-Pustkovci. Zdůraznil účel z. č. 100/2001 Sb. a uvedl, že se důvodně domnívá, že oznámení záměru nesplňuje požadavek aktuálnosti stavu poznatků, když vychází ze skutečností z let 2023 a starších. Dále uvedl 7 námitek, které budou citovány níže, zároveň s jejich vyhodnocením soudem.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval své závěry z rozhodnutí, s tím, že s výjimkou posledního žalobního bodu se v žalobě jedná o opakování odvolacích námitek a nikoli o polemiku se závěry učiněnými v rozhodnutí žalovaného. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Osoba zúčastněná na řízení také poukázala na to, že žalobce v podstatě pouze opakuje své dřívější námitky. Podle osoby zúčastněné na řízení tak má žaloba jen účelový charakter a jejím cílem není dosáhnout skutečného přezkumu rozhodnutí soudem. Vyjádřila se k jednotlivým žalobním námitkám a navrhla zamítnutí žaloby.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznamovatel (Real-Treuhand Reality s. r. o.) podal dne 20. 2. 2025 oznámení záměru „Bytové domy Ostrava, Průběžná ulice“ a na základě toho bylo zahájeno zjišťovací řízení. Záměr byl zařazen do bodu 108 a bodu 109 kategorie II přílohy č. 1 z. č. 100/2001 Sb. Správní orgán 1. stupně rozhodl dne 30. 4. 2025 podle § 7 odst. 6 z. č. 100/2001 Sb. tak, že uvedený záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude posouzen podle z. č. 100/2001 Sb. V rozhodnutí mj. vypořádal vyjádření obdržená k záměru včetně námitek žalobce. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, o němž bylo rozhodnuto nyní napadeným rozhodnutím žalovaného.
7. Krajský soud především připomíná judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví na téma pouhého opakování námitek napříč správními a soudními řízeními. Nejvyšší správní soud uvedl např. v rozsudku ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31: „...žalobce tím, že do žaloby pouze „zkopíroval“ text podaného odvolání, aniž by výslovně reagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, značně snižuje svou šanci na úspěch, neboť jak správně krajský soud uvedl, soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Soud se poté musí věnovat Shodu s prvopisem potvrzuje

žalobcem uváděným skutečností pouze v míře jejich obecnosti. V tomto ohledu lze připomenout, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013–128).“ V nyní přezkoumávané věci žalobce uvedl v žalobě 7 námitek, z nichž prvních 5 uplatnil již u správního orgánu 1. stupně, poté stejně v odvolání a potřetí stejně v žalobě.

8. V první žalobní námitce žalobce uvedl, že *oznámení záměru ani rozptylová studie nezohledňují aktuální znění zákona č. 201/2012 Sb., účinné od 1. 3. 2025. K tomu soud uvádí, že totožná námitka byla již*

vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 9 MŽP, str. 13 KÚ), soud s jejich závěry souhlasí a v podrobnostech na ně odkazuje. Zdůrazňuje k tomu pouze skutečnost, že oznámení bylo podáno dne 20. 2. 2025, tedy ještě před účinností novely žalobcem uvedeného zákona. V rozptylové studii nelze akceptovat větrnou růžici z dat z let 2013 až 2022. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 5 MŽP, str. 13-14 KÚ). Rozptylová studie nehodnotí samotný vliv záměru, pouze předpokládané kumulativní stavy se stavbou tramvajové trati a tzv. severním spojem. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 6 MŽP, str. 13 KÚ). Chybí údaje o vlivu během výstavby záměru, přitom mají být přemísťovány zeminy z území několika hektarů o hloubce několika metrů, chybí údaje o dopravovaném stavebním materiálu. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 7-9 MŽP, str. 13 KÚ). Žalobce v žalobě nijak nereagoval na věcnou a konkrétní argumentaci správních orgánů, soud ji považuje za správnou a zákonnou a v podrobnostech na ni odkazuje. První žalobní námitka není důvodná.

9. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítl k hodnocení vlivů podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), že *pasáž o světelném znečištění vychází z již zrušeného metodického pokynu MŽP namísto pokynu aktuálního. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 9-10 MŽP, str. 14 KÚ). Není zřejmé, z jaké projektové dokumentace a z jakého oznámení záměru vycházelo hodnocení vlivů, když ani jeden z těchto dokumentů není součástí předkládaného záměru. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 10 MŽP, str. 14 KÚ). V lokalitě záměru byly zjištěny kolonie netopýra rezavého a netopýra hvízdavého a dalších druhů netopýra, avšak vliv předkládaného záměru na ně není vyhodnocen. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 10-11 MŽP, str. 14-15 KÚ), k tomu soud pouze dodává, že této otázce se správní orgány věnovaly velmi podrobně a pečlivě. Pro tabulku na str. 43 hodnocení vlivů nebylo užito aktuální znění vyhlášky č. 395/1992 Sb. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 12 MŽP, str. 15 KÚ). Údaj o zahájení realizace záměru v roce 2025 je nerealistický. Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 12 MŽP, str. 15 KÚ). K tomu soud uvádí, že správní orgány v tomto bodě sice souhlasily s žalobcem, avšak žalovaný konstatoval, že jde o předpokládaný termín, tedy orientační, jehož nesplnění nemůže mít vliv na závěr zjišťovacího řízení. S tím se soud zcela ztotožňuje a není mu zřejmé, kam konkrétně má směřovat tato naprosto obecná žalobní námitka. Žalobce v žalobě nijak nereagoval na věcnou a konkrétní argumentaci správních orgánů, soud ji považuje za správnou a zákonnou a v podrobnostech na ni odkazuje. Druhá žalobní námitka není důvodná.*

10. Ve třetí žalobní námitce žalobce namítl, že *předložený dopravní model je nepřezkoumatelný, není doplněn specifiky, umožňujícími ověření. K tomu soud uvádí, že jde o zcela obecnou Shodu s prvopisem potvrzuje*

námítka a takto byla také vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 12-13 MŽP, str. 15 KÚ). Žalobce v žalobě nijak nereagoval na věcnou a konkrétní argumentaci správních orgánů, soud ji považuje za správnou a zákonnou a v podrobnostech na ni odkazuje. Třetí žalobní námitka není důvodná.

11. Ve čtvrté žalobní námitce žalobce uvedl, že *v dokumentaci by bylo nutné podle přílohy č. 4 vyhodnotit vliv záměru na kvalitu života, když zamýšlené navýšení počtu obyvatel o více než 2000 osob si jistě vyžádá místa v nedalekých školách a školkách, jejichž kapacity jsou již nyní naplněny. Stejná situace panuje např. u lékařů v Porubě a okolí.* K tomu soud uvádí, že tato námitka se míjí s předmětem přezkumu. Jak již žalobci zcela správně a srozumitelně vysvětlil žalovaný na str. 13 MŽP, v daném případě dospěl úřad k závěru podle § 7 odst. 6 z. č. 100/2001 Sb., tedy, že záměr nepodléhá posouzení. Dokumentace podle přílohy č. 4 tohoto zákona se týká situace, kdy záměr podléhá posouzení, tedy § 7 odst. 5 z. č. 100/2001 Sb. Žalobce v žalobě nijak nereagoval na věcnou a konkrétní argumentaci správních orgánů, soud ji považuje za správnou a zákonnou a v podrobnostech na ni odkazuje. Čtvrtá žalobní námitka není důvodná.
12. V páté žalobní námitce žalobce uvedl *k hlukové studii, že v ní byla užita již zrušená vyhláška č. 268/2009 Sb., a že v ní absentuje vyhodnocení hluku ve fázi výstavby záměru.* Tato námitka byla již vypořádána správními orgány obou stupňů (str. 13-14 MŽP, str. 15-16 KÚ). Žalobce v žalobě nijak nereagoval na věcnou a konkrétní argumentaci správních orgánů, soud ji považuje za správnou a zákonnou a v podrobnostech na ni odkazuje. Pátá žalobní námitka není důvodná.
13. V šesté žalobní námitce žalobce namítl, že *nebyly vyhodnoceny kumulativní vlivy posuzovaného záměru s aktuálně realizovanými stavebními záměry v bezprostředním sousedství, a to s Viladomy Průběžná a s Budovou odlehčovací služby. Vyhodnocení je žádoucí zejména co do dopravní zátěže na ulici Průběžná a co do zastínění těchto staveb zamýšleným záměrem.* Tato námitka se poprvé objevila až v odvolání, žalovaný se s ní vypořádal konkrétně a věcně na str. 2-4 MŽP a soud nemá, co by k tomu dále dodal, když žalobce, ostatně jako u dalších žalobních námitek, v žalobě nijak nereagoval na argumentaci žalovaného. Šestá žalobní námitka není důvodná.
14. V sedmé žalobní námitce žalobce namítl, že *se rozhodnutí 1. stupně ani napadené rozhodnutí žalovaného nezabývalo tzv. nulovou variantou v oznámení záměru, ačkoli je to vyžadováno v § 5 odst. 1 z. č. 100/2001 Sb.* Tuto námitku žalobce neuvedl ani u orgánu 1. stupně ani v odvolání, ačkoli z žaloby ani ze správního spisu se nepodává žádný důvod, proč by tak nemohl učinit dříve. Nicméně soud k tomu uvádí, že předložení záměru ve variantách je možností, nikoli povinností oznamovatele, jak vyplývá z § 7 odst. 8 z. č. 100/2001 Sb. („Byli záměr předložen ve variantách...“) i z náležitostí oznámení (příloha č. 3 k tomuto zákonu, bod E – porovnání variant řešení záměru, pokud byly předloženy). Ustanovení § 5 z. č. 100/2001 Sb. se zabývá tím, co je obsahem posuzování vlivů záměru na životní prostředí, tedy v souladu s § 3 písm. l) z. č. 100/2001 Sb. procesem sestávajícím z vypracování a projednání dokumentace, zpracování posudku, vydání stanoviska a jeho zahrnutí do příslušného rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení. K procesu posuzování však v nyní přezkoumávaném případě nedošlo, neboť bylo rozhodnuto podle § 7 odst. 6 z. č. 100/2001 Sb. o tom, že záměr nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí. V dané věci, jak vyplývá z oznámení (str. 16 a str. 115), byl záměr uvažován v jedné variantě (odůvodněné maximální snahou pro funkční využití území, když záměr navazuje na již dříve vypracovanou územní studii). Sedmá žalobní námitka není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje

15. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly náklady nad obvyklou úřední činnost.
17. Pokud se týče náhrady nákladů osoby zúčastněné na řízení, je třeba připomenout, že s účinností od 1. 1. 2026 podle § 60 odst. 5 s. ř. s. platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, pokud bránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou. V ostatních případech má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Tato úprava se však použije ve smyslu čl. XI bod 2 přechodných ustanovení zákona č. 314/2025 Sb. až na řízení zahájená po 1. 1. 2026. Žaloba v nynější věci však byla podána dne 26. 11. 2025 a tímto dnem bylo zahájeno řízení.
18. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2025 platilo, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Osobě zúčastněné na řízení nebyla v tomto řízení uložena žádná povinnost a krajský soud neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by měl osobě zúčastněné právo na náhradu nákladů řízení přiznat. Proto soud osobě zúčastněné právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. dubna 2026

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu